

Əhməd Cavad

Böyük çillə

Onun ömrü qırx gündür,
Payızın davamıdır.
Uzun qış əyyamıdır...
Qar səpir asta-asta,
Gülür tanışa, dosta.
Darıxdırmır heç kəsi,
Quyudan gəlir səsi.
Yorğan salır şum üstə,
Qarğalar dəstə-dəstə
Uçub yerə qonurlar,
Sanki qohumluğu var.
Qara qarğa gətirib
Dimdiyində ilk qarı.
Yolub yerə tökübdür
Ağacdən yarpaqları.
Ölmüş qurd-quş olubdur
Qarğaların yeməyi.
Qış öyrədib onlara:
“Qar-qar”, “Qar-qar” deməyi.
Qarğa hara, qar hara?
Çox mahaldır, - deyirəm.
Ağ qar üstündə qarğalar
Qara xaldı, - deyirəm!
Ağ libasda düymə tək,
Parıldayır qarğalar!
Qar kəsəndə “qar” deyə,
Qarıldayır qarğalar.
Sonu çatır çillənin,
Çaylar buz altda axır.
Qar getdimi, görməzsən,
Qarğalar yoxa çıxır.

Cavad Ə. Böyük çillə : şeir // Seçilmiş əsərləri. – Bakı : Şərq-Qərb, 2005. – S. 196.